

Српска археологија између
теорије и чињеница
XI
Археологија смрти

Филозофски факултет
Одељење за археологију
Центар за теоријску археологију

Београд
29, 30. и 31. март 2024.

**Српска археологија између
теорије и чињеница XI**
Археологија смрти

Књига апстраката

Уредници:

др Сташа Бабић

др Владимир Михајловић

Програмски одбор:

др Сташа Бабић

др Зорица Кузмановић

др Владимир Михајловић

др Александар Палавестра

др Татјана Цвјетићанин

Дизајн:

Никола Степковић

Техничко уређење:

Ана Величковић Кастратовић

Организација:

Филозофски факултет

Одељење за археологију

Центар за теоријску археологију

Феномен сахране деце у посудама на некрополи средњег бронзаног доба у Остојићеву (1650 -1550 г. п. н. е.)

Марија Марин

Лабораторија за биоархеологију, Одељење за археологију
Филозофски факултет, Универзитет у Београду

Марко Порчић

Лабораторија за биоархеологију, Одељење за археологију
Филозофски факултет, Универзитет у Београду

Бојан Петровић

Клиника за стоматологију Војводине, Медицински факултет,
Универзитет у Новом Саду

Марија Кречковић Гавриловић

Лабораторија за биоархеологију, Одељење за археологију
Филозофски факултет, Универзитет у Београду

Лидија Милашиновић

Народни музеј Кикинда

Софија Стефановић

Лабораторија за биоархеологију, Одељење за археологију
Филозофски факултет, Универзитет у Београду

Сахрањивање деце у посудама је погребна пракса стара колико и вештина израде керамике. На простору Леванта и европском тлу присутна је од неолита до гвозденог доба, без континуитета и јасних географских оквира, увек наводећи на питање шта су идеје које стоје иза обичаја полагања дечијег тела у керамички суд. На територији Србије ова пракса је забележена први и једини пут током средњег бронзаног доба на некрополи у Остојићеву, у Севернобанатском округу, где је сахрањено укупно 142 субадулта, од тога 103 индивидуе старости до 7 година у керамичким посудама. Практика је доследно спровођена током читавог хронолошког распона у коме је некропола била у

употреби (1650-1550 г. п. н. е.).

Поставља се питање зашто су нека деца сахрањена у посудама, а нека нису. Да би се утврдило шта издваја децу сахрањену у посудама у односу на ону ван посуда, овде представљамо резултате следећих анализа: индивидуалне старости деце, код 76 очуваних скелета, гробних прилога, оријентације покојника и просторне дистрибуције укопа. Такође, приказаћемо и истраживачки оквир који ће у наредном периоду омогућити прецизније утврђивања индивидуалне старости, пола код деце и присуства палеопатолошких промена којима ће се истражити да ли је биолошки статус могао условити разлике у погребном ритуалу деце.

Кључне речи: некропола Остојићево, бронзано доба, погребна пракса, сахрањивање у посудама